

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

02 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac

      judecând, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2018, în cauza penală în privința lui

Lungu (Andreescu) Larisa Xxxxx, născută la xxxxx, originară r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliată mun. Xxxxx str. Xxxxx, ap. xx

și

Lungu (Ungureanu) Ana Xxxxx, născută la xxxxx, originară r-nul Xxxxx s. Xxxxx, domiciliată mun. Xxxxx str. Xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 25.03.2013 – până la 09.10.2017

instanța de apel:

de la 14.11.2017 – până la 18.06.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 13.08.2018 – până la 02.04.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău sediul Central din 09 octombrie 2017 Lungu (Andreescu) Larisa Xxxxx și Lungu (Ungureanu) Ana Xxxxx învinuite de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, au fost achitate din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

      Acțiunea civilă înaintată de administratorul ÎI „Iuliana Cernelev”, Cernelev Ecaterina împotriva lui Lungu (Andreescu) Larisa și Lungu (Ungureanu) Ana cu privire la repararea prejudiciului material a fost lăsată fără soluționare, fapt ce nu împiedică partea civilă de a o intenta în ordinea procedurii civile.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, reieșind din rechizitoriu Lungu Larisa și

Lungu Ana, în perioada de timp, de la data de 29 noiembrie 2009 până la data de 04 mai 2011, de comun acord, urmărind scopul însușirii ilegale a bunurilor altei persoane și deținând funcția de vânzător la magazinul alimentar, care aparține ÎI „Iuliana Cernelev”, amplasat pe str. Titulescu, nr. 22 din mun. Chișinău, purtând răspundere materială deplină pentru averea încredințată, folosindu-se de situația de serviciu, au însușit mijloace bănești obținute în urma realizării mărfii, conform expertizei nr. 2521 din 17 decembrie 2012, în sumă totală de 206.652,75 lei, pe care i-au cheltuit pentru necesități persoanele, cauzându-i victimei o daună materială în proporții deosebit de mari.

De către organul de urmărire penală acțiunile lui Lungu Larisa și Lungu Ana au fost calificate în baza art. 191 alin. (5) Cod penal - delapidarea averii străine, adică însușirea ilegală a bunurilor altei persoane, încredințate în administrarea vinovatului, săvârșită cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1 Procuror, la data de 23.10.2017, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatele să fie recunoscute culpabile de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, aplicându-le pedepse lui Lungu (Andreescu) Larisa - 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul vânzărilor pe un termen de 3 ani și lui Lungu (Ungureanu) Ana - 9 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis pentru femei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în domeniul vânzărilor pe un termen de 3 ani.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- sentința de achitare este ilegală și neîntemeiată;
- instanța de judecată, neîntemeiat a respins afirmația acuzatorului de stat, precum că poziția inculpatelor de a pleda ca nevinovate reflectă tendința acestora de a se eschiva de la răspunderea penală, iar nerecunoașterea vinei de către inculpate, instanța de judecată o apreciază ca un drept al acestora de a nu se autoincrimina, drept garantat de art. 66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO;
- declarațiile inculpatelor date, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată, sunt în contradicție totală cu probele prezentate de acuzare, iar versiunea acestora urma a fi respinsă de către instanță. Inculpatele nu au negat faptul că au luat bani din aparatul de casă a magazinului, motivând că au făcut acest lucru în contul salariului neachitat, fără a aduce la cunoștință faptul dat administratorului magazinului Cernelev Iuliana;
- instanța de judecată neîntemeiat nu a reținut în calitate de probă a acuzării înregistrările video, efectuate de camerele de luat vederi din incinta magazinului din str. Titulescu, nr. 22, mun. Chișinău. Totodată, în cadrul vizionării înregistrărilor video se confirmă faptul sustragerii de către inculpate a produselor alimentare, care în unele cazuri erau consumate pe loc, în alt caz erau transmise unei persoane terțe de gen masculin. În alt caz, din aparatul de casă se extrăgeau bani de către inculpate.

Din înregistrările video nu se poate stabili mărimea prejudiciului cauzat, însă se probează cu certitudine faptul delapidării averii străine;

- cauzarea de către inculpate prin acțiunile sale a prejudiciului în proporții deosebit de mari, Î.I. „Iuliana Cernelev” se confirmă prin actul reviziei tematice activității economico - financiare a Î.I. „Iuliana Cernelev” din 22.11.2011, pentru perioada de activitate 01.11.2009 – 01.11.2011, unde a fost constatat faptul că neajunsul mărfurilor înregistrate după persoanele responsabile Lungu Larisa și Lungu Ana, vânzătoare în magazinul amplasat pe str. N. Titulescu, nr. 22, mun. Chișinău, în perioada de activitate 29.11.2009 – 04.05.2011, a constituit suma de 250.255,75 lei;

- instanța de judecată nu a concluzionat faptul că raportul de expertiză repetat, prin concluziile expuse nu a respins circumstanțele stabilite în vederea vinovăției inculpatelor și concluzia expusă în primul raport de expertiză. Prin urmare, vinovăția inculpatelor și răspunderea civilă față de partea vătămate a fost demonstrată prin declarațiile martorilor și probele documentare, fapt ce permite instanței să pronunțe în privința inculpatelor o sentință de condamnare;

- instanța de judecată eronat a reținut declarațiile reprezentantului părții vătămate Cernelev Ecaterina, ca fiind pur declarative, fără un suport probatoriu;

- instanța de fond neîntemeiat nu a reținut în calitate de probă, declarațiile martorilor acuzării Muhai Valeriu și Leon Irina. Concluzia în cauză a instanței, este una greșită, deoarece martorii au fost preîntâmpinați în baza art. 311 - 312 Cod penal, fapt consemnat prin semnătură, care fiind audiați în ședința de judecata au menținut depozițiile date în cadrul urmăririi penale, astfel la emiterea sentinței de achitare nu existau temeiuri pentru instanță de a da o apreciere critică declarațiilor martorilor;

- instanța de judecată eronat a constatat că, în calitate de probă pot fi reținute înscrisurile prezentate de către partea apărării și anume actele de constatare emise de către Inspectoratul Fiscal de Stat, din care rezultă că la II „Iuliana Cernelev” era desfășurată activitatea de comerț, cu încălcarea legislației fiscale și anume efectuarea decontărilor mijloacelor bănești în numerar, fără utilizarea mașinei de casă și control;

- în ședința de judecată, nu au fost audiați în calitate de martori reprezentanții Inspectoratul Fiscal de Stat, care au întocmit actele în cauză, pentru a confirma faptele indicate în actele prezentate. Totodată, instanței de judecată, nu au fost prezentate originalele actelor în cauză, fiind prezentate doar copiile acestora, fără autentificarea Inspectoratului Fiscal de Stat, prin ștampilă umedă.

3.2 Avocatul Cerga Ion în numele părții vătămate ÎI „Iuliana Cernelev”, la data de 12.10.2017, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatele Andreescu (Lungu) Larisa și Ungureanu (Lungu) Ana să fie recunoscute vinovate și condamnate în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, stabilindu-le pedepse în limitele legislației, precum și a încasa din contul acestora, în mod solidar, în beneficiul părții vătămate ÎI „Iuliana Cernelev” suma de de 206.652,76 lei.

În motivarea apelului declarat a invocat că:

- sentința de achitare este ilegală și neîntemeiată;
- instanța de judecată eronat a apreciat starea de fapt și a evaluat greșit circumstanțele și probele cercetate în cadrul ședințelor de judecată;
- vinovăția imputată lui Andreescu (Lungu) Larisa și Ungureanu (Lungu) Ana este pe deplin demonstrată prin cumulul de probe administrate în cadrul cercetării judecătorești și anume prin: plângerea directorului Î.I. „Iuliana Cernelev”, Cernelev Ecaterina; copiile contractului individual de muncă și contractul cu privire la răspunderea materială individuală deplină pe numele lui Lungu Ana și pe numele lui Lungu Larisa; actul reviziei tematice activității economico financiare a Î.I. „Iuliana Cernelev” din 22.11.2011; prin depozițiile martorului Cernelev Ecaterina; raportul de expertiză judiciar-contabile nr. 2521 din 17.12.2012; declarațiile martorilor Ifrim Raisa, Muhai Valeriu, Leon Irina, înregistrarea video;
- instanța de judecată a ignorat existența elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, care au fost cu certitudine stabilite în cadrul cercetării judecătorești;
- în temeiul art. 77 Cod penal, drept circumstanță agravantă - poate fi considerată săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participatie cu folosirea încrederii acordate;
- raportul de expertiză repetat, prin concluziile expuse nu a respins circumstanțele stabilite în vederea vinovăției inculpatelor și concluzia expusă în primul raport de expertiză. Prin urmare, vinovăția inculpatelor și răspunderea civilă față de partea vătămate a fost demonstrată prin declarațiile martorilor și probele documentare, fapt ce permite instanței să pronunțe în privința inculpatelor o sentință de condamnare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2018, au fost respinse ca nefondate apelurile declarate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a considerat că, prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, și just a adoptat o sentință de achitare în privința lui Lungu (Andreescu) Larisa și Lungu (Ungureanu) Ana în baza art. 191 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și nevinovăția inculpatelor, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Prin urmare, instanța de apel analizând declarațiile inculpatelor Lungu (Andreescu) Larisa și Lungu (Ungureanu) Ana, a reprezentantului părții vătămate și a martorilor, cercetând probele materiale prezentate de către partea acuzării și partea apărării, a reținut că prima instanță corect a concluzionat că, fapta inculpatelor nu întrunește elementele infracțiunii de delapidare a averii străine, vinovăția acestora nu este dovedită și nu se confirmă prin ansamblul de probe cercetate în ședința instanței de apel. Deci, acuzarea nu a prezentat nici o probă

directă în sprijinul învinuirii aduse inculpatelor și nu a înlăturat dubiile rezonabile referitor la nevinovăția acestora. Învinuirea bazându-se în mod prioritar pe raportul de expertiză judiciară-contabilă nr. 2521 din 17.12.2012, înregistrări video și declarațiile reprezentantului părții vătămate.

În acest context, instanța de apel a reținut concluzia primei instanțe potrivit căreia a apreciat critic și nu a reținut în calitate de probă înregistrările video efectuate de camerele de luat vederi din incinta magazinului din str. Titulescu, nr. 22, mun. Chișinău, deoarece din conținutul acestora nu este posibil de a evalua cantitatea și valoarea produselor sustrate de inculpate, precum nu se poate de constatat faptul dacă ultimile au reținut pentru sine integral sau parțial produsele, precum și faptul dacă ulterior aceste produse au fost achitate sau nu, sau că banii, eventual luați de inculpate, constituiau salariu pe care acestea îl luau cu acordul angajatorului, după cum afirmă ele.

La fel, instanța de apel a susținut poziția primei instanțe, care a apreciat critic declarațiile reprezentantului părții vătămate Cernelev Ecaterina, deoarece acestea sunt pur declarative, fără un suport probatoriu, iar conținutul lor nu poate oferi informație privind bunurile încredințate inculpatelor la angajare și la încheierea contractelor de răspundere materială și din care s-ar putea deduce valoarea prejudiciului cauzat.

Totodată, instanța de apel a menționat că, potrivit declarațiilor reprezentantului părții vătămate Cernelev Ecaterina, nu poate argumenta acest neajuns și nu poate invoca că acest neajuns a fost creat de către inculpate, deoarece la momentul angajării lui Lungu Larisa și Lungu Ana, împreună cu acestea nu a fost efectuat și respectiv semnat un act de predare-primire a bunurilor din magazin.

Din conținutul actului de defectare din 17 aprilie 2011, eliberat de către SRL „Tehnograda”, rezultă că s-a produs o pierdere a arhivei de înregistrare video, pe un termen 2 luni, iar potrivit declarațiilor inculpatelor, reprezentantului părții vătămate și a martorilor audiați în prima instanță s-a constatat că, în magazinul din str. Titulescu, nr. 22, mun. Chișinău aveau acces și alte persoane, din care considerente în această perioadă nemonitorizată nu sunt excluse sustrageri de mărfuri săvârșite de alte persoane. Astfel, instanța de apel a menționat că, aceste dubii nu au fost înlăturate în cadrul cercetării judecătorești și a examinării cauzei în ordine de apel.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca relevante declarațiile inculpatei Lungu Ana, care a comunicat că codul de dezactivare a alarmei instalate în magazin era cunoscut de către soțul administratoarei, finului lor pe nume Ion, fina Irina și nepotul Andrei.

Instanța de apel a remarcat faptul că, în cadrul cercetării judecătorești nu a fost confirmată cauzarea prejudiciului material în sumă de 206.652,75 lei părții vătămate ÎI „Iuliana Cernelev” de către inculpatele Lungu (Andreescu) Larisa și Lungu (Ungureanu) Ana, după cum se indică în actul de învinuire, deoarece potrivit raportului de expertiză nr. 2521 din 17.12.2012, în rezultatul expertizei judiciare s-a

constatat că la momentul angajării vânzătoarelor Lungu Larisa și Lungu Ana nu a fost întocmit un act de predare-primire a mărfii. Potrivit raportului de expertiză judiciară suplimentară nr. 249 din 02.05.2017, expertul judiciar a ajuns la concluzia că, din motivul neprezentării evidenței contabile sintetice a contului contabil nr. 217.1 „Mărfuri” a magazinului alimentar de pe str. Titulescu, nr. 22, mun. Chișinău, expertul refuză de a da răspuns la întrebarea, dacă a fost respectat modul de organizare a evidenței contabile analitice în registrele contabile a magazinului și a mișcării mărfurilor zilnice pe secții și persoanelor cu responsabilități materiale.

Totodată, conform explicațiilor expertului judiciar Cazangiu Ecaterina, oferite în prima instanță, aceasta a comunicat că în lipsa unei evidențe contabile analitice și sintetice a mărfurilor este imposibil de constatat câtă marfa a primit sau au comercializat Lungu Larisa și Lungu Ana, din momentul angajării și până la data concedierii, precum nu au fost constatate acte de predare-primire a mărfii la momentul angajării și nici liste de inventariere a mărfii în toată perioada de activitate a inculpatelor.

Instanța de apel a reținut că, Cernelev Ecaterina a declarat că nu a întocmit acte de predare-primire cu inculpatele la momentul angajării acestora. La fel, inculpata Lungu Larisa a declarat că, la angajare nu a fost efectuată inventarierea mărfii, niciodată marfa nu a fost inventariată, iar inculpata Lungu Ana a declarat că pe toată perioada de lucru a fost făcută inventarierea o singură dată, când au fost concediate, despre neajunsul în sumă de 265 mii lei a fost informată doar în cadrul urmăririi penale.

Contrar argumentului din apelul acuzatorului de stat, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a reținut în calitate de probă înscrisurile prezentate de către partea apărării și anume actele de constatare emise de către Inspectoratul Fiscal de Stat, deoarece în acestea se constată că la ÎI „Iuliana Cernelev” era desfășurată activitatea de comerț cu încălcarea legislației fiscale și anume efectuarea decontărilor mijloacelor bănești în numerar, fără utilizarea mașinei de casă și control.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că reprezentantul părții vătămate nu poate pune pe seama inculpatelor neajunsul de bani/marfă stabilit la ÎI „Iuliana Cernelev” în urma actului de inventariere, deoarece pe parcursul anilor 2009-2011 activitatea de comerț în cadrul acestei entități nu era desfășurată în strictă conformitate cu prevederile legale, după cum s-a constatat în cadrul ședinței, nu era utilizată mașina de casă și control la toate decontările efectuate în numerar, marfa era achitată cash direct din casa magazinului, contabilul a dispărut împreună cu actele contabile, iar vânzările erau înregistrate într-un caietel.

În concluzia celor relatate supra, instanța de apel a conchis că întemeiat prima instanță a constatat lipsa în speță a obiectului material al infracțiunii.

Instanța de apel a considerat ca neîntemeiat argumentul acuzatorului de stat cu privire la poziția inculpatelor, ce în opinia lui, acestea urmăresc scopul de a se exonera de răspundere penală. Declarațiile inculpatelor, în opinia instanței de apel

sunt corespunzătoare adevărului, deoarece pe parcursul întregului proces penal, atât la urmărirea penală, cât și în ședințele primei instanțe, cât și în ordine de apel, acestea au dat declarații consecvente, concludente, iar pe parcursul judecării cauzei nu au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, ce ar corobora între ele și ar demonstra că inculpatel Lungu (Andreescu) Larisa și Lungu (Ungureanu) Ana au comis fapta incriminată și prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Dimpotrivă, ansamblul probelor, analizate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, în viziunea instanței de apel, coroborează cu declarațiile inculpatelor și nu confirmă, că acestea au săvârșit infracțiunea de delapidare a averii străine în proporții deosebit de mari.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată de reprezentantul părții vătămate, Cernelev Ecaterina, privind încasarea în mod solidar din contul inculpatelor Lungu (Andreescu) Larisa și Lungu (Ungureanu) Ana a sumei de 206.652,76 lei, instanța de apel a considerat că, prima instanță justificat, în temeiul art. 221 alin. (2) și art. 225 alin. (4) Cod de procedură civilă a lăsat nesoluționată acțiunea civilă, deoarece în cadrul procesului penal nu a fost demonstrată cu certitudine vinovăția inculpatelor în comiterea infracțiunii imputate, cu cauzarea unui prejudiciu material în proporții deosebit de mare.

În acest context, argumentele expuse în apelurile acuzatorului și avocatului Cerga Ion în numele părții vătămate, au fost apreciate ca nefondate și care nu corespund realității, fiind combătute în totalitate prin conținutul sentinței atacate, în care instanța de fond și-a argumentat pe deplin poziția adoptată.

6. Decizia instanței de apel este atacată, la data de 27 iulie 2018, cu recurs ordinar de către procuror, care solicită casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei în instanța de apel, de către un alt complet de judecată.

În motivarea recursului ordinar procurorul invocă:

- decizia instanței de apel de a menține sentința de achitare este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece este contrară stării de fapt, stabilite în baza probelor examinate în cadrul cercetării judecătorești și contravine prevederilor art. 101 Cod de procedură penală;

- instanțele de fond au dat apreciere doar unelor probe, ce în opinia acestora, confirmă nevinovăția inculpatelor în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal, încălcând în așa mod cerințele stipulate în art. 394 alin. (3) pct. 2) Cod de procedură penală, conform cărora instanța de judecată la pronunțarea sentinței de achitare are obligația de a indica motivele pentru care sunt respinse probele aduse în sprijinul acuzării;

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare următoarele probe expuse în apelul declarat de către procuror care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate și anume declarațiile reprezentantului părții vătămate Cernelev Ecaterina, martorilor Muhai

Valeriu, Leon Irina, expertului Cazangiu Ecaterina, precum și materialele cauzei, acumulate în cadrul urmăririi penale ce coroborează între ele;

- însuși inculpatele au declarat în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată că au luat bani din aparatul de casă al magazinului, în contul recuperării salariului neachitat, fără a aduce la cunoștință faptul dat administratorului magazinului;

- instanța de apel a dat prioritate nefondată probelor apărării în detrimentul celor ale acuzării care demască acțiunile ilegale ale inculpatelor, respectiv care stabilesc adevărul.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că, acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente:

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs judecând recursul, este în drept de al respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat în cazul când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Reieșind din prevederile alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 aceluiași Cod.

În conformitate cu art. 427 Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

La motivele de drept al recursului declarat, se atestă că procurorul invocă temeiurile prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală și anume, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*. Însă, în argumentarea recursului ordinar declarat la caz, procurorul susține că decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare, dat fiind că instanța nu a apreciat corespunzător probele administrate la dosar, care în opinia sa dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatelor Lungu Larisa și Lungu Ana în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Așadar, temeiurile pentru recurs invocate de către recurent prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, în cauza supusă judecării sunt aplicabile atunci când instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu s-a motivat întemeiat hotărârea judecătorească. Adică, este necesar ca hotărârea pronunțată să fie motivată atât în fapt, cât și în drept.

În atare situație, Colegiul penal lărgit respinge ca nefondate alegațiile recurentului în această parte și reiterează că invocarea unor pretinse erori admise la etapa judecării cauzei de instanța de apel, urmează a fi precedate de o motivare corespunzătoare privind esența acestora și indicarea expresă a circumstanțelor cauzei cărora sunt subsecvente.

Verificând hotărârea atacată, Colegiul lărgit apreciază că aceasta cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în hotărârea adoptată, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor impuse de art. 6 CEDO.

De asemenea, instanța de recurs în prezenta speță nu acceptă criticile recurentului, precum că hotărârea instanței de apel este una nemotivată și ilegală, deoarece nu au fost luate în considerație probele prezentate de către partea acuzării, semnalându-se astfel nerespectarea cerințelor art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, care prevăd că instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. Tot aici, urmează de menționat, că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale de achitare, adică așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza dată. Instanța de apel fiind investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect de a menține sentința prin care inculpatele au fost achitate, deoarece faptele acestora nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Prin urmare, contrar celor invocate de către procuror, Colegiul penal verificând suplimentar lucrările dosarului remarcă, că judecând apelul instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, audiind suplimentar inculpatele, reprezentantul părții vătămate și a cercetat suplimentar materialele dosarului solicitate de către procuror în ședința instanței de apel, cu consemnarea lor în procesul verbal al ședinței de judecată, adoptând în consecință o soluție corectă de menținere a sentinței de achitare în privința lui Lungu Ana și Lungu Larisa, care au fost învinuite de săvârșirea infracțiunii de delapidare a averii străine, săvârșită cu folosirea situației de serviciu, în proporții deosebit de mari.

Tot la acest capitol, instanța de recurs reține că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, respectiv hotărârea cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelului declarat de către procuror, cu menținerea sentinței de achitare.

De asemenea, Colegiul penal lărgit remarcă, că procurorul nu a indicat și nu a specificat la care argumente esențiale ale apelurilor declarate, instanța de apel nu s-a expus și nu au constituit obiect de discuție în ordine de apel, invocând în acest sens

la general, precum că instanța de apel nu a apreciat la justa valoare probele expuse în apel, care dovedesc vinovăția inculpatelor în cele incriminate lor. În urma verificării temeiniciei deciziei adoptate de către instanța de apel, criticile menționate nu și-au găsit confirmarea la caz, deoarece în urma analizei hotărârii contestate, atât cumulul de probe prezentate de către partea acuzării, cât și cele prezentate de către partea apărării, toate au fost apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală.

Pe de altă parte, raportat la criticile procurorului, Colegiul constată că acesta se referă în bună parte la chestiunea de apreciere a probelor. Mai mult, reieșind din analiza textuală a recursului ordinar declarat, se constată că autorul acestuia expune conținutul unor probe cercetate de instanțele de fond, după care în cele din urmă conchide că acestea constituie un ansamblu probator indubitabil prin care se confirmă vinovăția inculpatelor în comiterea infracțiunii imputate.

Elocvent în acest sens, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități. Aprecierii probelor după intima convingere a judecătorului trebuie să se bazeze pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv. Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate probele în ansamblu lor sunt apreciate din punct de vedere al coroborării acestora.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, aceasta fiind atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Din atare considerente, Colegiul penal lărgit nu va analiza și verifica probele administrate în cauză. În speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanța între cele reținute de instanțele de fond în vederea achitării inculpatelor și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o redă.

De altfel, simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită procurorul.

Deci, Colegiul penal lărgit consemnează că instanțele ierarhic inferioare, verificând cele imputate inculpatelor Lungu Ana și Lungu Larisa, au conchis corect că procurorul nu a acumulat și prezentat instanței probe verosimile, pertinente și concludente, ce ar demonstra indubitabil vinovăția inculpatelor de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (5) Cod penal.

Subsidiar, instanța de recurs reține din declarațiile reprezentantului părții vătămate Cernelev Ecaterina, date în ședința primei instanțe care a menționat că, nu

poate argumenta neajunsul depistat în urma inventarierii mărfurilor încredințate inculpatelor și nu poate invoca că acest neajuns a fost creat de inculpate, deoarece la momentul angajării lor, împreună cu acestea nu a efectuat și semnat act de predare-primire a bunurilor din magazin, iar în cele din urmă ea a considerat că vânzătorii luau bani din casa magazinului.

În acest context, din cumulul de probe administrat de instanțele de fond s-a constatat că, în perioada de referință în care au activat inculpatele ca vânzătoare în unitatea comercială a întreprinderii păgubite, de la magazinul respectiv aveau chei și acces, și alte persoane. Din înregistrările video, deși, se vede cum inculpatele ridică bani din casierie și mărfuri din magazin, însă versiunea lor că bunurile și banii erau luați în contul salariului și cu permisiunea administratoarei nu a fost combătută prin careva probe pertinente și concludente. Mai mult ca atât, însăși administratoarea Cernelev Ecaterina a confirmat că au fost cazuri când le-a permis, având încredere în inculpate de a ridica bani în contul salariului. De menționat este că, potrivit concluziilor expertizei judiciare suplimentare nr. 249 din 02.05.2017, cât și a declarațiilor expertului Cazangiu Ecaterina, s-a constatat că la întreprinderea individuală unde au fost angajate inculpatele lipsea o evidență contabilă analitică și sintetică a mărfurilor, fiind imposibil de constatat câtă marfă au primit și comercializat ultimele din momentul angajării până la concediere, deoarece nu a fost întocmit un act de primire-predare la momentul angajării lor și nu s-au efectuat inventarieri pe perioada de activitate a acestora, marfa nefiind codificată. Nu sunt de neglijat și înscrisurile prezentate de către partea apărării și anumele actele de constatare și sancționare întocmite de autoritatea fiscală, care nu odată a depistat că ÎI „Iuliana Cernelev” unde erau angajate inculpatele desfășura activitate de comerț cu încălcarea legislației fiscale, efectuând decontări a mijloacelor bănești în numerar, fără utilizarea mașinei de casă și control, ceea ce indică că administrația acestei întreprinderi tolera astfel de nereguli. Din declarațiile inculpatei se confirmă că, marfa uneori era achitată cash furnizorilor din casa magazinului, iar circuitul unor mărfuri era înregistrat într-un caietel. Prin urmare, instanța de recurs ajunge la concluzia că, generarea neajunsurilor depistate la ÎI „Iuliana Cernelev” invocate în rechizitoriu, nu este imputabilă inculpatelor, în aspect penal.

Învederând tot cumulul de probe cercetat și analizat în cauza deferită judecării, circumstanțele stabilite în prezenta speță, au permis instanțelor de fond de a ajunge la concluzia că în acțiunile inculpatelor nu s-a confirmat existența elementelor infracțiunii imputate lor și prevăzută de art. 191 alin. (5) Cod penal, iar soluția de achitare este una corectă, respectiv decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, care este legală și motivată, fiind oferite răspunsuri la toate argumentele invocate în apelul declarat de către procuror, și a apreciat just probatoriul administrat, indicând motivele pe care și-a întemeiat hotărârea adoptată, drept urmare toate criticile din recursul declarat de către partea acuzării Colegiul penal lărgit le apreciază ca neîntemeiate și acesta urmează a fi respins ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E:

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2018, în cauza penală în privința lui **Lungu (Andreescu) Larisa Xxxxx** și **Lungu (Ungureanu) Ana Xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 25 aprilie 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac